

ଭବନଗୁଡ଼ିକର ନମନୀୟତା କିପରି ସେମାନଙ୍କର ଭୂକମ୍ପିୟ ଅନୁକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ?

ନମନୀୟ ଭବନଗୁଡ଼ିକର ଦୋଳନ

ଯେତେବେଳେ ଭୂମି ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୁଏ, ଭବନର ଆଧାର ଭୂମି ସହିତ ଚଳମାନ ହୁଏ ଏବଂ ଭବନଟି ଆଗ ପଛହୋଇ ଦୋଳାୟମାନ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଭବନଟି ଦୃଢ଼ତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାନ୍ତା, ତାହେଲେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବିନ୍ଦୁ ଭୂମିସହିତ ସମପରିମାଣରେ ଚଳମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ନମନୀୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରିମାଣରେ ଗତିଶୀଳ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

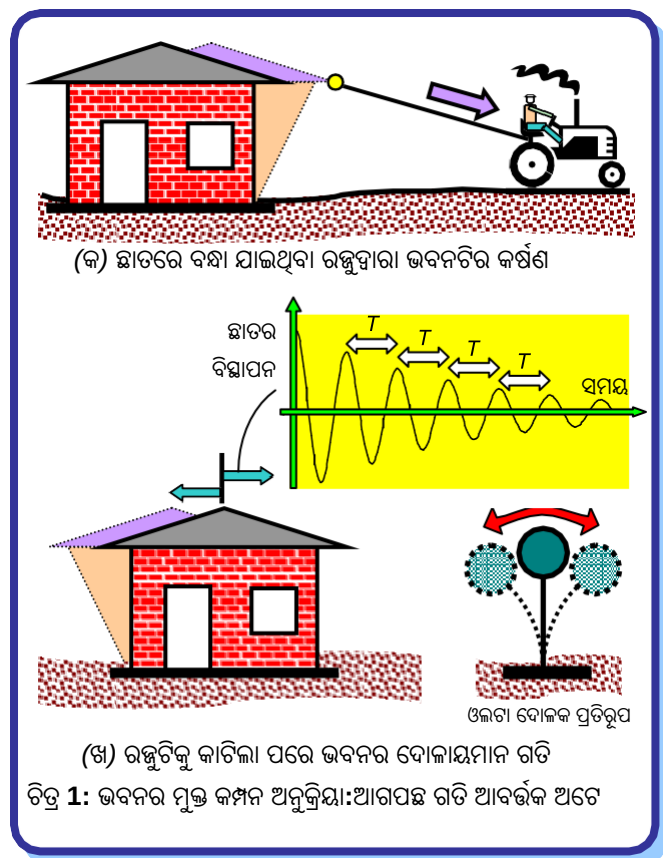
ଏକ ମୋଟା ନଡ଼ିଆକତା ଦଉଡ଼ି ନିଆଯାଉ ଓ ଏହାର ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡକୁ କୌଣସି ଏକ ଭବନର ଛାତ ସହିତ ବାନ୍ଧି ଦିଆ ଯାଉ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡଟିକୁ ଏକ ମୋଟର ଚାଳିତ ଯାନ (ଯେମିତିକି ଏକ ଟ୍ରାକ୍ଟର) ସହିତ ବାନ୍ଧି ଦିଆ ଯାଉ । ତାହାପରେ, ଟ୍ରାକ୍ଟରଟିକୁ ଚଳମାନ କରାଯାଉ ଓ ଭବନଟିକୁ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଉ; ଯଦ୍ୱାରାକି ଏହା ଆକର୍ଷିତ ହେଉଥିବା ଦିଗରେ ଗତିମାନ ହେବ (ଚିତ୍ର 1କ) । ସମାନ ପରିମାଣର ଆକର୍ଷଣ ବଳ ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଅଧିକ ନମନୀୟ ଭବନର ଚଳନ ବୃହତ୍ତର ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଉଡ଼ିଟିକୁ କାଟି ଦିଆଯାଉ ! ଭବନଟି ଆଗପଛ ହୋଇ ଭୂସମାନ୍ତରାଳଭାବେ ଦୋଳାୟିତ ହେବ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପରେ ତାର ମୂଳ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବ (ଚିତ୍ର 1ଖ); ଏହି ପ୍ରକାର ଦୋଳନ ଆବର୍ତ୍ତକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋଳନ ଚକ୍ର ପାଇଁ (ତଥା ଏକ ଆଗ-ପଛ ଗତି ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମିତ୍ତ) ଅତିବାହିତ ହେଉଥିବା ସମୟ (ସେକେଣ୍ଡରେ) ସମାନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଭବନର ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଆବର୍ତ୍ତନକାଳ T ବୋଲି କୁହାଯାଏ । T ର ମାନ ଭବନର ନମନୀୟତା ଓ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ; ଯେତେ ଅଧିକ ନମନୀୟ ହେବ, T ସେତେ ଦୀର୍ଘତର ହେବ ଏବଂ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଯେତେ ଅଧିକ ହେବ, T ମଧ୍ୟ ସେତେ ଦୀର୍ଘତର ହେବ । ସାଧାରଣତଃ ଉଚ୍ଚତର ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ନମନୀୟ ଓ ବୃହତ୍ତର ବସ୍ତୁତ୍ୱଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର T ଦୀର୍ଘତର ହୋଇଥାଏ । ବିପରୀତ ଭାବରେ, ସ୍ୱଳ୍ପରୁ ମଧ୍ୟମ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର T ସାଧାରଣତଃ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ହୋଇଥାଏ (0.4 ସେକେଣ୍ଡରୁ କମ) ।

ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ T କୌଣସି ଏକ ଭବନର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଗୁଣଧର୍ମ ଅଟେ । ଯେକୌଣସି ଅଦଳବଦଳ ଏହାର T ର ମାନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥାଏ । ସାଧାରଣ ଏକ ମହଲା ଠାରୁ 20 ମହଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଆବର୍ତ୍ତନକାଳ T ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ 0.05~2.00 ସେକେଣ୍ଡ ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ରହିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସଂରଚନାର ପ୍ରାକୃତିକ ଆବର୍ତ୍ତନକାଳ ଗୁଡ଼ିକର କତିପୟ ଉଦାହରଣ ଚିତ୍ର 2 ରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି ।

ନମନୀୟତାର ମହତ୍ତ୍ୱ

ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ ଭୂମିର ପ୍ରକମ୍ପନରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଦୀର୍ଘ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଆବୃତ୍ତିର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସାଇନସିଡାଲ (sinusoidal) ତରଙ୍ଗର ସମାହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ (ଚିତ୍ର 3) । କୌଣସି ତରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଗତି / ଚଳନର ଗୋଟିଏ ଚକ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଲାଗୁଥିବା ସମୟ / ଅବଧିକୁ ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗର ଆବର୍ତ୍ତନ କୁହାଯାଏ । ସାଧାରଣ ଭାବରେ, ଭୂମିର ଭୂକମ୍ପିୟ ପ୍ରକମ୍ପନ ଯୋଗୁଁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ତରଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକର ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ 0.3-33 ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଥାଏ । କିଛି ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗ ଏହି ପରିସର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । କୌଣସି

ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବନର ଅବସ୍ଥାନ ସ୍ଥଳରେ ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗର ତୀବ୍ରତା ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ କାରକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ଯଥା ଭୂକମ୍ପର

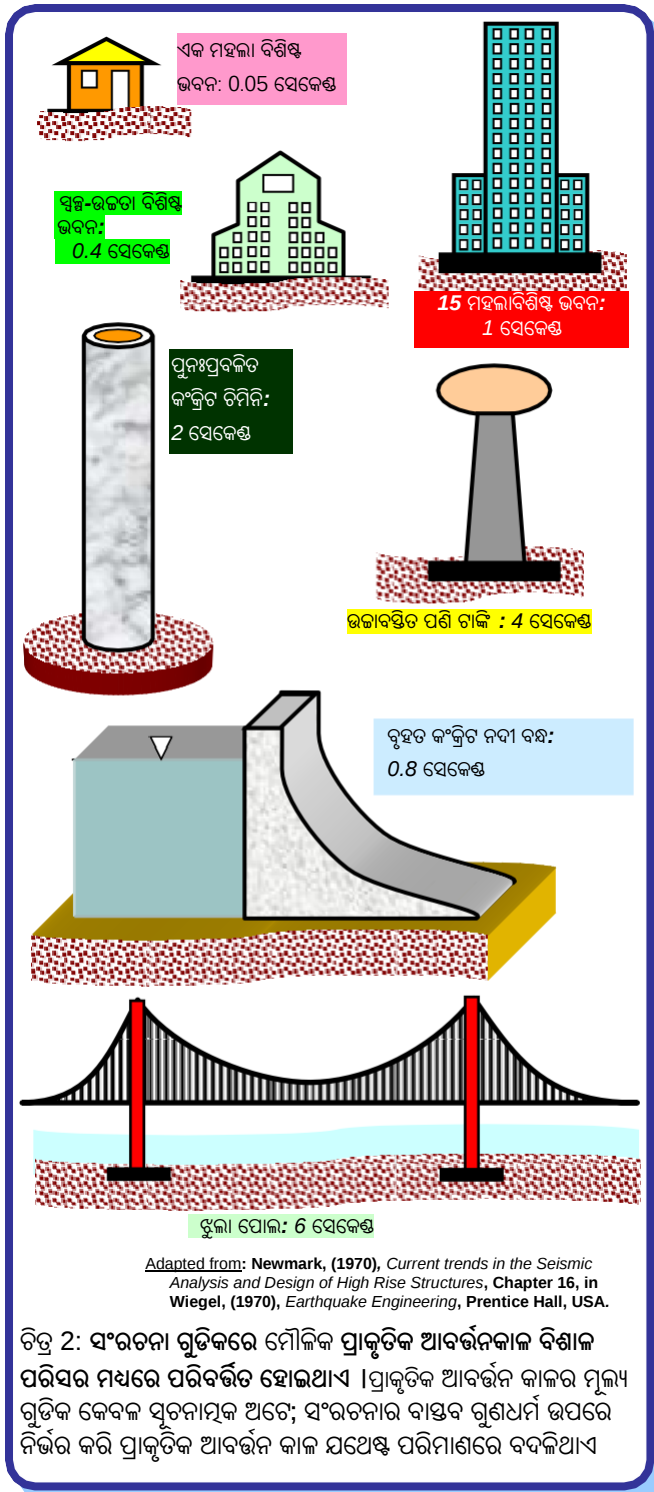

ମାତ୍ରା, ଅଧିକୈନ୍ଦ୍ରିକ ଦୂରତା ଏବଂ ଅଭିପ୍ରେତ ସ୍ଥଳରେ ଉପନୀତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗ ଗତି କରୁଥିବା ଭୂମିର ପ୍ରକାର ଭେଦ ।

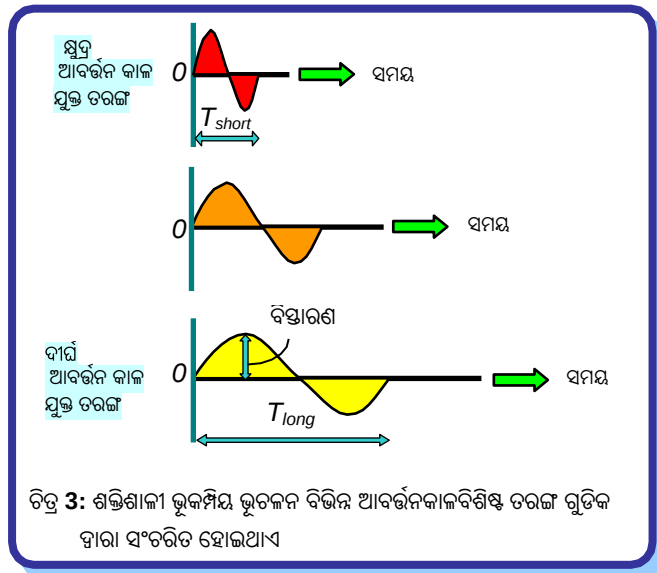
କୌଣସି ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ନଗରରେ, ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆକାର ଏବଂ ଆକୃତିର ଭବନଗୁଡ଼ିକ ରହିଥାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଭୁକ୍ତ କରିବାର ଅନ୍ୟତମ ଉପାୟ ହେଲା ସେମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ T । ଏହି ସବୁ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଦେଶରେ ଭୂତଳନ ନଗର ସାରା ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇଥାଏ (ଚିତ୍ର 4) । କ୍ଷୁଦ୍ର/ଲଘୁ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ସାରା ଯଦି ଆଗ ପଛ ହୋଇ ଭୂମିର ତଳନ ହୁଏ, ତେବେ କ୍ଷୁଦ୍ର/ଲଘୁ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ ସମ୍ପନ୍ନ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁକ୍ରମା ବୃହଦାକାର ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ଯଦି ଭୂକମ୍ପିୟ ଭୂତଳନରେ ଦୀର୍ଘ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ ବିଶିଷ୍ଟ ତରଙ୍ଗ ରହିଥାଏ, ତେବେ ଦୀର୍ଘ ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ ସମ୍ପନ୍ନ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁକ୍ରମା ବୃହଦାକାର ହୋଇଥାଏ । ଅତଏବ, ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର T ର ମାନ ଏବଂ ଭୂକମ୍ପିୟ ଭୂତଳନର ସ୍ୱଭାବଲକ୍ଷଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି (ଯଥା ଭୂକମ୍ପିୟ ତରଙ୍ଗମାନଙ୍କର ଆବର୍ତ୍ତନ କାଳ ଓ ଆୟାମ) କେତେକ ଭବନ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରକମ୍ପିତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

1967 ମସିହାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର କାରକାସ ଭୂମିକମ୍ପ ସମୟରେ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକର ଅନୁକ୍ରମା ଭବନଗୁଡ଼ିକର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଥିବା ମୃତ୍ତିକା ସ୍ତରର ମୋଟେଇ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ଚିତ୍ର 4ଖ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, 3 ରୁ 5 ମହଲା ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କ ନିମ୍ନ ଦେଶରେ 40-60 ମିଟର ମୋଟେଇଯୁକ୍ତ ମୃତ୍ତିକାର

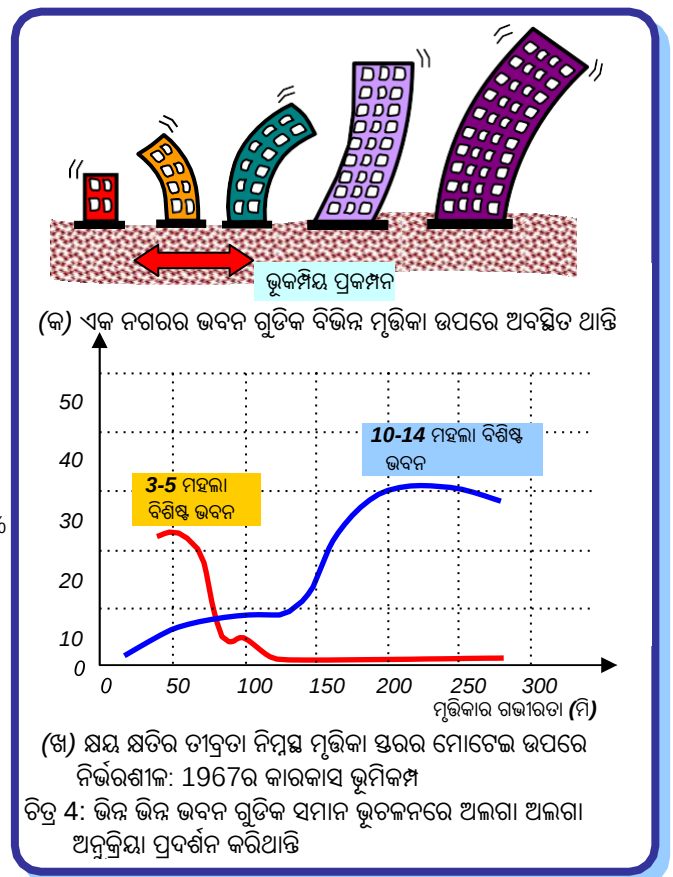
ଆସ୍ତରଣ ଥାଏ, ସେଠାରେ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ମାତ୍ରା ଅଧିକତର ହୋଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ବୃହତର ମୋଟେଇର ମୃତ୍ତିକା ଆସ୍ତରଣ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାର ମାତ୍ରା କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, 10-14 ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ମାତ୍ରା ଏହାର ଠିକ ବିପରୀତ ଥିଲା । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମୃତ୍ତିକାର ଆସ୍ତରଣ 150-300 ମିଟର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା,

ସେଠାରେ କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ମାତ୍ରା ଅଧିକ ଥିଲା ଏବଂ କମ ମୋଡେଲର ମୃତ୍ତିକା ଆସ୍ତରଣ ଥିବା ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଏହା କମ ଥିଲା । ଏଠାରେ, ଭବନର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ଥିବା ମୃତ୍ତିକାର ଆସ୍ତରଣ ଏକ ଛାଣିଯନ୍ତ୍ରର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଥାଏ, ଯାହା କେତେକ ଭୂମିଗତ ତରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଉଥିବା ବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଣି ରୋକିଦେଇଥାଏ ।

ସଂରଚନାର କ୍ଷୟକ୍ଷତିର ମାତ୍ରା %

ନମନୀୟ ଭବନ ଗୁଡ଼ିକ ବୃହତ୍ ଆଘେଷିକ ଭୂସମାନ୍ତରାଳ ବିସ୍ଥାପନ ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥାନ୍ତି, ଯଦ୍ୱାରା ଭବନଗୁଡ଼ିକର ବିଭିନ୍ନ ଅସଂରଚନାତ୍ମକ ଅଂଶାବଳୀ ଏବଂ ମହଜୁଦ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କର କ୍ଷତି ସାଧୁତ ହୋଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, କାଚ ଝରକା ପରି ଭବନର କିଛି ଦ୍ରବ୍ୟାବଳି ବଡ଼ ଧରଣର ପାର୍ଶ୍ୱିକ ଚଳନକୁ ସହ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଭୀଷଣ ଭାବରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ଅଥବା ଚୂର୍ଣ୍ଣଭୂତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବିଶେଷତଃ ବହୁତଳ ଭବନଗୁଡ଼ିକର ଉପର ମହଲାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିଭୂତିବିହୀନ ଥାକଗୁଡ଼ିକ ଓଲଟି ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରର କ୍ଷୟକ୍ଷତି ଭବନଗୁଡ଼ିକର ସୁରକ୍ଷାକୁ ପ୍ରଭାବିତ ନକରି ପାରେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅନ୍ତେବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି, ଜଖମଗିରି/ ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତି ତଥା ଭୟାବର ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ପଠନୀୟ ରଚନାବଳୀ

Wiegel,R., (1970), Earthquake Engineering, Prentice Hall Inc., USA

Chopra,A.K., (1980), Dynamics of Structures – A Primer, Earthquake Engineering
Research Institute, USA

ରଚୟିତା: ସି.ଭି.ଆର. ମୁର୍ତ୍ତି, ଭାରତୀୟ ପ୍ରଯୋଗିକି ସଂସ୍ଥାନ କାନପୁର, କାନପୁର, ଭାରତ

ପ୍ରୟୋଜନା: ଗୃହ ନିର୍ମାଣସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସଂବର୍ଦ୍ଧକ ପରିଷଦ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ, ଭାରତ

ଅନୁବାଦକ – ଡା: ମନୋରଞ୍ଜନ ସାମଲ

ସମୀକ୍ଷକ – ଡା: ମାୟାଧର ସ୍ୱାଇଁ

ଏହି ସଙ୍କଳନଟି ଆଇ.ଆଇ.ଟି. କାନପୁର ଏବଂ ବିଏମଟିପିସି, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀର ସମ୍ପତ୍ତି । ଏହାର ବିଷୟ ବସ୍ତୁରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରି ଯଥୋଚିତ ଅଭିସ୍ମାକୃତି ସହ ପ୍ରତିଲିପିତ କରାଯାଇ ପାରେ । କୌଣସି ପରାମର୍ଶ / ମତବ୍ୟ nicee@iitk.ac.in କୁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇ ପାରେ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ *IITK-BMTPC* ଭୁକମ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମ୍ୟକ ସୂଚନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ www.nicee.org ଅଥବା www.bmtpc.org ରେସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ ।